

Handelingen

15-16

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1985-1986

Vergaderingen van mei 1986

BESCHERMING FLOORDAMBOS

REGELING HUISVESTINGSSCHULDEN

INFORMATIEBRONNEN EN OBJECTIVITEIT BRT-BERICHTGEVING

WATERBEHEERSINGSPROJECTEN BENEDEN-DEMERBEKKEN

KOSTELOZE RVA-DIENSTVERLENING

BESCHERMING SINT-NIKLAASKERK TE WILLEBROEK

SUBSIDIËRING VOOGDIJ- EN BESCHERMRAAD ARRONDISSEMENT BRUGGE

MOTIE VAN ORDE AGENDA

BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND

LOZINGSVERGUNNINGEN BEDRIJVEN ZEEKANAAL GENT-TERNEUZEN

TOEPASSING DECREET STATUUT NIET-BETAALDE SPORTBEOEFENAAR

IMPACT BOODSCHAP VLAAMS-NATIONAAL ZANGFEEST

PRODUKTIE FONOPLATEN VLAAMSE KUNSTENAARS

OPERA VOOR VLAANDEREN

MOTIE INTREKKING ONDERSCHIEDING BERT PELEMAN

ADVIEZEN EXECUTIEVE AAN CENTRALE REGERING

Inhoud

Nr. 15 **Donderdag 22 mei 1986**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 417

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 417

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 417

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 417

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 417

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 418

Adviezen van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 418

Verslag

Indiening, blz. 418

Mededelingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 418

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 418

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het zonder wettelijke vergunning uitvoeren van werken in het beschermd Floordambos, blz. 419

Vraag van de heer H. Schiltz tot de heer L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de regeling inzake huisvestingsschulden, blz. 420

Vraag van de heer A. Denys tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de informatiebronnen en de objectiviteit van de berichtgeving van de BRT omtrent de staking van dinsdag 6 mei jongstleden, blz. 420

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, over de problematiek van de waterbeheersingsprojecten in het beneden-Demerbekken, blz. 421

Vraag van de heer J. Laverge tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming, over kosteloze RVA-dienstverlening in concurrentie met de privé-sector, blz. 422

Vraag van de heer J. Pepermans tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de bescherming van de Sint-Niklaaskerk en vijf nabijgelegen gebouwen te Willebroek, blz. 423

Vraag van de heer W. Cortois tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-naleven van het besluit ter bescherming van het Floordambos, blz. 423

Vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ten opzichte van het beschermd Floordambos en de steun aan de VZW Brabantse Golf, blz. 424

Vraag van de heer J. Devolder tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over het uitblijven van de subsidiëring van de Voogdij- en Beschermdraad van het Arrondissement Brugge, blz. 425

Motie van Orde

Agenda, blz. 426

Spreker : de heer J. Van Elewycyk

Ontwerp van decreet houdende aanvulling van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand
— 131 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 426

Spreker : mevrouw C. Smitt, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 427

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer P. De Weirdt tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de waterverontreiniging door de bedrijven gelegen langsheen het Zeekanaal Gent-Terneuzen en de problematiek inzake lozingsvergunningen, blz. 427

Sprekers : de heren P. De Weirdt, E. Gryp, Minister J. Lenssens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 433

Nr. 16 **Donderdag 22 mei 1986**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 435

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer A. Diegenant tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het foutief toepassen van het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de **niet-betaalde** sportbeoefenaar en de nefaste gevolgen hiervan, blz. 435

Sprekers : de heer A. Diegenant, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer H. Coveliers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het gevolg dat de Vlaamse Executieve zal geven aan de tijdens het 49e Vlaams-Nationaal Zangfeest te Antwerpen uitgesproken boodschap, blz. 438

Sprekers : de heer H. Coveliers, Minis-

ter G. Geens

Interpellatie van de heer H. Coveliers tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de produktie van fonoplaten van Vlaamse kunstenaars door de Vlaamse Gemeenschap, blz. 440

Sprekers : de heren H. Coveliers, W. Luyten, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche over de budgettaire toestand van de Opera voor Vlaanderen, blz. 443

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, A. De Beul, Minister P. Dewael

Oprichting van een Commissie van Onderzoek over de Opera voor Vlaanderen, blz. 449

Sprekers : de heren J. Van Elewycyk, G. Verhaegen, L. Dierickx

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 451

Ontwerp van decreet houdende aanvulling van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand
— 131 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 45 1

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer H. Schiltz tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de intrekking van de op voorstel van de Vlaamse Executieve aan de heer Bert Peleman toegekende onderscheiding

Hoofdelijke stemming, blz. 452

Spreker : de heer H. Schiltz

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Schiltz tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het informeren van de leden van de Vlaamse Raad over de adviezen die de Vlaamse Executieve aan de centrale Regering verstrekt en meer bepaald betreffende de voorgenomen wijziging van de wet op het Wegenfonds, blz. 454

Sprekers : de heren H. Schiltz, J. De Seranno, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 458

VOORZITTER : de heer F. Grootjans

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.00 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

V. Vanderheyden, L. Vanvelthoven ; gezondheidsredenen.

P. De Keersmaecker ; buitenslands.'

M. Decoster, E. De Groot, A. Deneir, A.-M. Neyts-Uyttebroeck, G. Sprockeels, E. Vandersmissen, W. Van Renterghem, A. Vreven ; ambtsverplichtingen.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 7 (19851986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor

Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 8 (19851986) — Nr. 1 + Addendum + Bijlagen 1 tot VI.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

BEGROTINGSSTUK

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende begrotingsstuk werd ingediend :

- Algemene toelichting bij de middelen- en de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (19851986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Europese Kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, en de Bijlage, opgesteld te Madrid op 21 mei 1980, in de schoot van de Raad van Europa
— 136 (19851986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer O. Van Ooteghem c.s. houdende het verbod voor gemeentebesturen aan derden bepaalde inlichtingen te verstrekken
— 127 (19851986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Voorstel van decreet van de heer W. Luyten c.s. houdende aanwijzing van een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap als ombudsman voor het opvangen en begeleiden van de personen die nog af te rekenen hebben met de onsociale en inhumane gevolgen van de naoorlogse repressie
— 132 (19851986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende maatregelen tot bevordering van de eerste-lijnsmilieuzorg door de gemeenten — 134 (1985-1986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu
- Voorstel van decreet van de heren A. De Beul, G. Verhaegen, J. Van Elewyck en A. Denys houdende instelling van een Orde van Verdienste van de Vlaamse Gemeenschap onder de benaming Orde van de Vlaamse Leeuw — 137 (1985-1986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer L. Van den Bossche betreffende de vestiging en de werking van een Derde Wereld-persagentschap in Vlaanderen — 128 (1985-1986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Media.
- Voorstel van resolutie van de heer A. Diegenant c.s. betreffende de studie van de democratie en de democratische instelling in het secundair onderwijs — 133 (1985-1986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.
- Voorstel van resolutie van de heer J. Gabriels c.s. betreffende de problematiek rond de Kempense Steenkoolmijnen — 135 (1985-1986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Tewerkstelling en Energie.

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STA- TE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer H. Suykerbuyk c.s. houdende wijziging van artikel 2 van de Gemeentewet — 129 (1985-1986) — Nr. 2.
- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer H. Coveliers c.s. houdende regeling van de voordracht van burgemeesters in het Vlaamse Gewest — 130 (1985-1986) — Nr. 2.

VERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgend verslag werd ingediend :

- door mevrouw C. Smitt namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid over het ontwerp van decreet houdende aanvulling van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand — 131 (1985-1986) — Nr. 2

MEDEDELINGEN VAN HET RE- KENHOF

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende mededelingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Mededeling van het Rekenhof inzake de toepassing van het decreet van 13 juni 1975 houdende de subsidieregeling voor de Nederlands-talige toneelkunst — Saldobetalingen van de toelagen met betrekking

tot het speelseizoen 1984-1985.

- Mededeling van het Rekenhof inzake de Gemeenschapswaarborg ten voordele van de VZW „De Philharmonie van Vlaanderen” — Rekeningen voor 1985.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Belmans, mevrouw D. Boeraeve-Derycke, de heren J. Bosmans, P. Breyne, G. Cardoen, J. Caudron, W. Cortois, A. De Beul, J. Depré, E. Derycke, M. Desutter, J. Devolder, P. De Weirdt, M. Didden, M. Galle, L. Kelchtermans, J. Laverge, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren O. Meyntjens, G. Mommerency, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heren P. Peeters, F. Piot, J. Sauwens, A. Schellens, H. Suykerbuyk, J. Valkeniers, L. Van den Bossche, O. Van den Broeck, W. Van Durme, L. Vanhorenbeek, K. Van Miert, O. Van Ooteghem, L. Vanvelthoven.

MEDEDELING VAN DE VOORZIT- TER

De Voorzitter : Dames en heren, ik deel u mede dat de Voorzitter van de Conseil de la Communauté française mij bij schrijven van 21 mei 1986 twee door voornoemde Raad aangenomen moties betreffende een belangenconflict heeft doen geworden, respectievelijk naar aanleiding van het door de heer Suykerbuyk c.s. ingediende voorstel van decreet houdende wijziging van artikel 2 van de Gemeentewet en van het door de heer Coveliers c.s. ingediende voorstel van decreet hou-

Voorzitter

dende regeling van de voordracht van burgemeesters in het Vlaamse Gewest.

Conform artikel 32, paragraaf 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de procedure inzake bedoelde voorstellen van decreet derhalve geschorst, met dien verstande echter dat de procedure tot regeling van voornoemde belangenconflicten met de Conseil de la Communauté française overeenkomstig paragraaf 4 van hetzelfde artikel op haar beurt is geschorst doordat beide voorstellen van decreet ingevolge het advies van de Raad van State van 7 mei 1986 voor advies aan het Overlegcomité werden overgezonden.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

De Voorzitter : De Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting heeft het woord.

Minister L. Waltniel : Mijnheer de Voorzitter, Minister Dewael heeft mij gevraagd in zijn plaats de mondelinge vragen te beantwoorden. Hij kan hier niet aanwezig zijn vermits hij op dit ogenblik in de Commissie voor Cultuur vertoeft.

De Voorzitter : Goed, mijnheer de Minister.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het zonder wettelijke vergunning uitvoeren van werken in het beschermd Floordambos

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het zonder wettelijke vergunning uitvoeren van werken in het beschermd Floordambos.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de

minister, geachte collega's, op 5 maart 1986 werd het Floordambos definitief als landschap beschermd. In antwoord op de mondelinge vragen van 13 maart 1986 verklaarde Gemeenschapsminister Pede dat „het Floordambos definitief als landschap beschermd wordt, zodat de uitzonderlijke biotoop, die zich in dit gebied ontwikkeld heeft, kan bewaard blijven. Werken die aangevraagd worden zullen in overeenstemming moeten zijn met de bepalingen van het besluit.”

Uit dit antwoord kon men afleiden dat de bescherming van het Floordambos verzekerd was. Het eerste deel van het antwoord liet echter vermoeden dat een aantal krachten, bij monde van de Voorzitter van de Executieve, zich niet neerleggen bij dit besluit. Dit werd trouwens bevestigd door de verklaringen van de Voorzitter van de Executieve in de Panorama-uitzending van donderdag 8 mei 1986.

Op woensdag 7 mei 1986 werd in het beschermde landschap Floordambos, een tracé van 40 meter breed en 150 meter lang getrokken ; daartoe werden bomen en struiken gerooid en het terrein geëffend. De bedoeling is duidelijk het aanleggen van een bijkomende golfbaan.

Ik ontving graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd de overtreding door de ambtenaren van de Dienst Landschappen vastgesteld ?

2. Deze werken betekenen duidelijk een provocatie van het beschermingsbesluit van 5 maart 1986. Bent u op één of andere wijze van zins dit besluit, geheel of gedeeltelijk, op te heffen ?

3. Aanvaardt u de verklaring van de Voorzitter van de Executieve, dat wetten en besluiten rond beschermingsgebieden — in casu Floordambos — kunnen „teruggedraaid” worden ?

4. Welke bij komende maatregelen voorziet u om verdere inbreuken op het beschermingsbesluit te voorkomen ?

5. Meent u niet dat een vordering voor de rechtbank noodzakelijk is, om via een dwangsom, elke inbreuk op de be-

scherming van het Floordambos te voorkomen ?

De Voorzitter : De heer Cortois is niet aanwezig. De heer Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ten eerste, de overtreding werd vastgesteld door de ambtenaren van de dienst monumentenzorg tijdens het verlengde weekend van O.L.H. Hemelvaart.

Op maandag 12 mei — de eerste werkdag — werd dan ook onmiddellijk een telegram naar het College van Burgemeester en Schepenen gestuurd, met het verzoek de werken onmiddellijk te laten stopzetten ; dit was intussen echter reeds in opdracht van de Burgemeester gebeurd.

Ten tweede, wanneer ik op 5 maart 1986 het beschermingsbesluit ter vrijwaring van het Floordambos heb ondertekend, dan heb ik dat uiteraard gedaan met de bedoeling dit besluit te handhaven.

Ten derde, wetten en besluiten kunnen inderdaad, afhankelijk van de noodwendigheid van het ogenblik, evolueren. Zo kan na afzienbare tijd een eens „waardevol” monument of landschap niet meer waardevol blijken te zijn, of vice versa.

Ten vierde en ten vijfde, preventief optreden en alzo inbreuken op beschermingsbesluiten voorkomen is niet voorzien in de decreten.

Wanneer echter zoals nu het geval is, een inbreuk vastgesteld wordt, dan wordt deze zaak wel aanhangig gemaakt bij de Rechtbank.

Het PV opgesteld door de gemeentepolitie wordt naar de Rechtbank van Eerste Aanleg gestuurd.

Blijkt dit niet voldoende, dan kan mijn Administratie zich altijd burgerlijke partij stellen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Schiltz tot de heer L. Walt Niel, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de regeling inzake huisvestingsschulden

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Schiltz tot de heer Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de regeling inzake huisvestingsschulden.

De heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ingevolge het in gebreke blijven van de Nationale Landmaatschappij ten opzichte van de Kredietbank voor 350 miljoen intrestbetalingen zou de centrale Staat, in uitvoering van zijn waarborg, voor dit bedrag zijn tussengekomen.

De Minister van Financiën zou naar verluidt een bedrag van 245 miljoen frank van deze uitgave ambtshalve in mindering brengen op de aan de Vlaamse Gemeenschap verschuldigde *ristorno*'s.

Is dit inderdaad het geval en zo ja :

1. op welke basis werden de bedragen berekend ;
2. is deze handelwijze niet strijdig met de geruststellende bewering van de Executieve als zou er eventueel een akkoord bereikt zijn met de centrale Regering inzake de huisvestingsschulden ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het is inderdaad zo dat, ingevolge het niet-nakomen door de Nationale Landmaatschappij van haar verbintenissen tegenover de Kredietbank, aan wie zij op 26 maart 1986 een bedrag moest betalen van 350.625.000 frank aan jaarlijkse intresten voor een lening van 2,75 miljard frank aangegaan in 1983, de Staat verplicht is geweest vermeldde som te betalen aan de Kredietbank bij wijze van Staatswaarborg.

— De heer M. Olivier, Eerste-Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Overeenkomstig artikel 2, § 1 van de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren, verhaalt de Staat in geval van toepassing van zijn waarborg, de gedane uitgaven op de Gemeenschap of het Gewest, naargelang van het geval.

Zich baserend op vermelde bepaling, heeft de Minister van Financiën met zijn schrijven van 24 april jongstleden laten weten dat een bedrag van 69,98 procent respectievelijk 30,02 procent van de door de Staat gedane uitgave ambtshalve in vermindering zou worden gebracht van de rekening van de aan de Vlaamse Gemeenschap respectievelijk aan het Waalse Gewest verschuldigde *ristorno*?. Na onderzoek is gebleken dat de toegepaste sleutel overeenstemt met de verhouding van de werkelijke bestedingen in de beide Gewesten voor die bepaalde lening.

In dit verband dient opgemerkt dat de thesauriemoeilijkheden van de Nationale Landmaatschappij grotendeels werden veroorzaakt door het feit dat in 1985 een door de Nationale Landmaatschappij gevraagde en door de Vlaamse Executieve goedgekeurde leningsmachtiging ten bedrage van 4 miljard frank eenzijdig werd herleid tot 2,5 miljard frank. Daarenboven heeft de Vlaamse Gemeenschap door regelmatige afkorting van haar schuld helpen beletten dat de thesaurie van de Nationale Landmaatschappij in een crisissituatie zou terecht komen.

Op grond hiervan heeft de Vlaamse Executieve, zich steunend op artikel 32, § 2 van de gewone wet van 9 augustus 1980 op de staatshervorming, beroep ingesteld tegen deze beslissing. Deze zaak werd aanhangig gemaakt bij het Overlegcomité Regering/Executieven waar zij aan de agenda van de vergadering van 13 mei 1986 werd geplaatst. Tijdens vermelde vergadering werd beslist het gestelde probleem te integreren in de globale problematiek van de lasten van het verleden inzake de huisvesting.

De Voorzitter : Het incident is geslo-

ten.

Vraag van de heer A. Denys tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de informatiebronnen en de objectiviteit van de berichtgeving van de BRT omtrent de staking van dinsdag 6 mei jongstleden

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Denys tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de informatiebronnen en de objectiviteit van de berichtgeving van de BRT omtrent de staking van dinsdag 6 mei jongstleden.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, op dinsdag 6 mei jongstleden werd tijdens de nieuwsbulletins van 7 en 8 uur 's morgens door onze openbare radio-omroep meegedeeld dat bij de posterijen slechts enkele sorteercentra operationeel waren. Aldus werd de indruk gewekt dat de staking in het openbaar ambt vrij algemeen was.

Hoewel ik niet behoor tot diegenen die iedere uitspraak van onze BRT-journalisten onder de loupe nemen om na te gaan of er al dan niet gezondigd wordt tegen de objectiviteitsnormen, kan niemand ontkennen dat het geven van een verkeerde indruk tijdens de aanvangsfase van een staking een grote impact uitoefent op het verder verloop van de staking.

Bijgevolg zou ik de geachte Minister willen vragen :

1. of hij opdracht heeft gegeven aan de ter zake bevoegde Raad van Bestuur van de BRT te onderzoeken waarop de BRT-journalisten hun genoemde bewering hebben gesteund ;
2. waar de BRT-journalisten bij een staking hun informatie halen ;
3. of er een scherper toezicht inzake de objectiviteit bestaat in gevallen waar de impact van de berichtgeving

Denys

gevolgen kan hebben voor het verloop van de staking.

Bijgevolg zou ik de geachte Minister willen vragen :

1. of hij opdracht heeft gegeven aan de ter zake bevoegde Raad van Bestuur van de BRT te onderzoeken waarop de BRT-journalisten hun genoemde bewering hebben gesteund ;

2. waar de BRT-journalisten bij een staking hun informatie halen ;

3. of er een scherper toezicht inzake de objectiviteit bestaat in gevallen waar de impact van de berichtgeving gevolgen kan hebben voor het verloop van de staking.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de vraag van het geachte lid wil ik allereerst beklemtonen dat de nieuwsuitzendingen van de BRT niet alleen in een geest van strenge objectiviteit maar ook zonder voorafgaande censuur van de Regering moeten worden gegeven. Het is daarom mijn mening dat ik met het nodige voorbehoud moet optreden wat de nieuwsuitzendingen betreft en de verantwoordelijkheid ter zake volledig wil leggen waar hij volgens het decreet thuishoort, met name bij de door deze Vlaamse Raad benoemde Raad van Bestuur.

Dit gezegd zijnde wil ik op de specifieke vraag het volgende antwoorden.

1. De radio-nieuwsberichten over de vakbondsactie bij de post op 6 mei jongstleden luiden als volgt.

7 uur : „Ook bij de post wordt het werk neergelegd en straks volgt wellicht een groot deel van de scholen. (...) De post dan. In enkele sorteercentra is er vannacht nog een beetje gewerkt, en het is dan ook moeilijk te voorspellen hoeveel post er zal worden uitgedragen.”

8 uur : „Vannochtend is de rest van het openbaar vervoer gevolgd, en ook bij de post heeft het grootste deel van het

personeel het werk neergelegd. (...) Ook bij de post ligt het werk grotendeels stil. Vannacht is er nog wel gewerkt in enkele sorteercentra en daarom is het moeilijk te voorspellen hoeveel post er zal worden uitgedragen.”

13 uur : „Dan is er natuurlijk de post. Ook daar wordt er overal actie gevoerd ; hier en daar is er vannochtend nog wel wat lokale post rondgedragen, maar de grote sorteercentra zijn allemaal dicht, en dat zal zich natuurlijk morgen, en misschien ook nog de komende dagen laten gevoelen, bij de bestellingen.”

2. De informatie over de poststaking werd geput uit een telefonische steekproef bij een vijftal sorteercentra. Bronnen voor stakingsnieuws zijn in het algemeen :

— een telefonische navraag bij de betrokken diensten ;

— de aangewezen woordvoerder (voor de NMBS, de heer Van Gestel die vaak zelf aan het woord wordt gelaten) ;

— berichten van de plaatselijke correspondenten ;

— en het persagentschap Belga.

3. Met de impact van de berichtgeving wordt terdege rekening gehouden in de „Voorschriften, Gebruiken en Aanbevelingen inzake Radio- en Televisieberichtgeving” die de omroepjournalisten gehouden zijn strikt na te leven. Artikel 10 van deze Voorschriften luidt : „De verantwoordelijkheid van de journalist is maar gedekt wanneer hij de instemming van zijn hiërarchische meerdere heeft. Hij moet zijn chef raadplegen in alle delicate problemen.”

Verder vormen in geval van sociaal conflict artikels 16,27,28 en vooral 30 van genoemde Voorschriften een waarborg inzake objectiviteit. Zij luiden als volgt.

Art. 16 : Berichten en mededelingen moeten ontdaan worden van alle tendentieuze en propagandistische elementen.

Art. 27 : Bij berichten over manifestaties die nog aan de gang zijn, moeten

de details weggelaten worden die tot verstoring van de openbare orde zouden kunnen aanzetten. Er mogen geen wachtwoorden omgeroepen worden.

Art. 28 : Telkens als er een synthese van de toestand gewenst lijkt, moet zij uitsluitend op basis van feiten gemaakt worden en de onderscheidene standpunten weergeven. Zij moet zo evenwichtig zijn dat ze een getrouw beeld van de toestand ophangt.

Art. 30 : Worden uitgezonden : zakelijke en strikt documentaire berichten betreffende sociale conflicten die zijn aangekondigd of reeds plaatshebben, aan de hand van de communiqués verstrekt door de regering, door de nationale beroepsorganisaties, alsook aan de hand van de berichten der nieuwsagentschappen.

Communiqués en beslissingen betreffende werkhervatting worden volgens dezelfde richtlijnen bekendgemaakt.

Van de mededelingen dezer beroepsorganisaties wordt, alleen bij wijze van voorlichting, de hoofdinhoud gegeven, daarbij zorg dragend dat elke aanzetting tot staking vermeden wordt, evenals elke polemiek inzake sociale conflicten. Er zal eveneens voor gewaakt worden dat geen enkel bericht uitgezonden wordt dat de openbare orde of het algemeen belang kan schaden.

De Raad van Beheer van de BRT heeft op 12 mei 1986 een bespreking gewijd aan de berichtgeving over de vakbondsactie van 6 mei 1986.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, over de problematiek van de waterbeheersingsprojecten in het beneden-Demerbekken

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vanhorenbeek tot de heer Deprez, Gemeen-

Voorzitter

schapsminister van Externe Betrekkingen, over de problematiek van de waterbeheersingsprojecten in het beneden-Demerbekken.

De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, enkele tijd geleden kwam de studie klaar over de Waterbeheersing in het stroomgebied van de Demer tussen Aarschot en Werchter, uitgevoerd door het studiebureau Stabo uit Leuven. De uitvoering van dit project zou zo vernietigend zijn voor de natuur van de ganse regio, dat er spontaan het actiecomité Winge en Motte ontstond, samengesteld uit een tiental Hagenlandse verenigingen, om het project te bestrijden.

De onrust onder de milieubeschermers groeit gestaag, te meer daar men vernam dat de bevoegde Minister van beekrechttrekkingen en ruilverkavelingen een prioriteit zou willen maken.

Sinds kort hebben opnieuw besprekingen plaats over de randvoorwaarden voor waterbeheersingsprojecten in gans het beneden-Demerbekken. Daaraan wordt onder meer deelgenomen door diverse diensten van de AROL, de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, het Provinciaal Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van Brabant, de Provinciale Technische Dienst Brabant. De wekelijkse frequentie van de bijeenkomsten laat vermoeden dat men snel tot de uitvoering wil komen.

Vanuit onze bekommernis dat elke vorm van waterbeheer slechts een onderdeel kan zijn van een ecologisch gericht beheer, zou ik de Minister het volgende willen vragen.

1. In welke vormen van inspraak door deskundige natuurbehoudverenigingen wordt voorzien in de procedure ?
2. Zal er een ernstig knelpuntenonderzoek gebeuren ?
3. Zal de Regionale Vereniging voor Natuur en Landschap, die reeds een

inventarisatieproject van de ecologische waarden in het Hageland beëindigd heeft, zijn know-how op het gebied van de waterbeheersingsproblematiek mogen ten dienste stellen van de aan de gang zijnde besprekingen ?

4. Voorziet de Minister in een oplossing voor concrete wateroverlastproblemen ?

5. Zal de Minister opteren voor intensieve agrarische doeleinden, ongeacht de fysische ongeschiktheid van de gronden, de unieke ecologische waarden en de beschermende gewestplannen van de beneden-Demervallei ?

De Voorzitter : Minister Deprez heeft het woord.

Minister P. Deprez (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in verband met de waterbeheersing in de vallei van het Beneden-Demerbekken heb ik de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. In de procedure betreffende de behandeling van de verschillende Bijzondere Waterbeheersingsprogramma's (BWP's) in de onderscheiden stroombekkens werd bewust geopteerd voor een vertegenwoordiging van de betrokken sectoren door de ambtenaren van de ter zake bevoegde diensten ; er worden geen belangengroepen opgenomen. De deskundigheid inzake natuurbehoud wordt ingebracht door ambtenaren van de Dienst Natuurbehoud en van de Dienst Bos- en Groenbeheer.

2. Het knelpuntenonderzoek is één der essentiële taken en opdrachten van ieder Bijzonder Waterbeheersingsprogramma.

3. Binnen de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu is de Dienst Landbouw belast met de beleidsmatige aspecten van de waterbeheersingsproblematiek, terwijl in de Algemene Technische Diensten de Dienst Landbouwstructuren de uitvoering van de waterbeheersingswerken tot opdracht heeft. Binnen deze diensten, die op elkaar zijn afgestemd en complementair werken, zijn zowel de know-how als het gespecialiseerd personeel aanwezig.

Beide worden vanaf het begin ingebracht in het Bijzonder Waterbeheersingsprogramma, zodat een eerder subjectieve benadering van de gestelde problemen door belangengroepen dient vermeden te worden.

4. Het Bijzonder Waterbeheersingsprogramma heeft tot doel te zoeken naar de meest geschikte oplossing voor de concrete waterbeheersingsproblemen. Hierbij wordt na uitvoering van een knelpuntenanalyse gesteund op de doelstellingen en randvoorwaarden van de onderscheiden betrokken sectoren. Voor de weerhouden oplossing zal na goedkeuring van het voorontwerp en het ontwerp ter gelegenertijd tot de uitvoering worden overgegaan.

5. De afweging van de doelstellingen en randvoorwaarden der onderscheiden sectoren, vertegenwoordigd in de Bijzondere Waterbeheersingsprogramma's-ambtenarenwerkgroep, is momenteel pas begonnen, zodat de vraag van het geachte lid in verband met de te nemen opties, voorbarig is.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Laverge tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming, over kosteloze RVA-dienstverlening in concurrentie met de privé-sector

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Laverge tot de heer Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming, over kosteloze RVA-dienstverlening in concurrentie met de privé-sector.

De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, op verzoek van de ondernemingen verzorgt de RVA gratis voor de werknemers een opleiding inzake commerciële software.

Deze opleiding bestaat in het organi-

Laverge

seren van cursussen met betrekking tot het praktisch gebruik van software.

Medio 1985 is het buroticacentrum van Kortrijk als pilootcentrum opgestart. De RVA stelt dat zij deze opdracht uitvoert zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juli 1982.

Vindt de Gemeenschapsminister het gepast dat de RVA in de huidige economische situatie aanzienlijke bedragen besteedt aan het opbouwen van infrastructuur om diensten te „schenken” aan gezonde bedrijven ?

Is het een aangewezen strategie van de overheid om in concurrentie met de privé-sector diensten naar zich toe te trekken ?

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juli 1982 bepaalt dat „Beroepsopleiding kan worden toegestaan aan diegene die zich als werkzoekende bij een dienst voor openbare arbeidsbemiddeling heeft laten inschrijven. Worden vrijgesteld van deze verplichting :

1. de cursisten die werknemer zijn en de opleiding volgen na 18 uur en/of op zaterdag en zondag ;
2. de werknemers die, verbonden door een arbeidsovereenkomst, op aanvraag van hun werkgever een opleiding volgen.”

In die zin voert de RVA dus inderdaad haar opdracht uit zoals bepaald in het koninklijk besluit.

Wat nu specifiek de cursussen betreft tot het praktisch gebruik van software wil ik het geachte lid erop wijzen dat de beroepsopleiding RVA reeds in 1983 en 1984 dergelijke cursussen organiseerde en wel op ter beschikking gestelde apparatuur (onder andere voor opleidingspersoneel ten behoeve van notariskantoren).

De opbouw van de gespecialiseerde centra voor nieuwe technologie

beantwoordt aan vastgestelde opleidingsbehoeften zowel voor werkkzoekenden als voor werknemers, meer en meer is de kennis van de informatica in zijn diverse toepassingen een vereiste om hetzij een betrekking te kunnen bekleden hetzij om de tewerkstelling van de werknemer te vrijwaren.

Privé-instellingen die dergelijke opleidingspakketten aanbieden zijn, naar ik meen, doorgaans niet in staat om aan de totaliteit van de arbeidsmarktbehoeften te voldoen, zodat de RVA wel verplicht is in te spelen op de vraag van de nijverheid tot bij scholing van hun werknemers.

Op uw vraag of de gemeenschap deze diensten dient te „schenken” aan gezonde bedrijven meen ik te kunnen antwoorden dat het naar mijn weten in hoofdzaak gezonde bedrijven zijn die de omschakeling naar de nieuwe technologieën aankunnen of aandurven.

Dit neemt echter niet weg dat ik de RVA-Beroepsopleidingen reeds eerder verzocht heb een onderzoek naar de „betaalbaarheid” van opleidingen ten behoeve van de bedrijven in te stellen en voor bepaalde opleidingen een kostprijsberekening uit te voeren.

Bij de bespreking van de begroting zullen wij u hieromtrent meer gegevens kunnen verstrekken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Pepermans tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de bescherming van de Sint-Niklaaskerk en vijf nabijgelegen gebouwen te Willebroek

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Pepermans tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de bescherming van de Sint-Niklaaskerk en vijf nabijgelegen gebouwen te Willebroek.

De heer Pepermans heeft het woord.

De heer J. Pepermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, naar aanleiding van een slopingsaanvraag voor een hele wijk te Willebroek, wordt de behandeling van een aanvraag tot bescherming van de Sint-Niklaaskerk en vijf andere nabijgelegen gebouwen met historische waarde noodzakelijk.

Deze aanvraag dateert reeds van 21 juni 1978 en er werd gunstig over geadviseerd door de Provinciale Commissie en de Rijksdienst, maar de definitieve beslissing liet op zich wachten.

Een initiatief om te voorkomen dat onoordeelkundig een waardevolle cité zou verdwijnen, is dan ook dringend. Een bescherming zou daarom nu zeer wenselijk zijn.

Wat heeft de heer Minister in deze zaak reeds ondernomen ?

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik lees u het antwoord van Minister Dewael op de door de heer Pepermans gestelde vraag.

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik antwoorden dat ik onmiddellijk mijn Administratie opdracht heb gegeven het nodige onderzoek in te stellen.

Uit de inlichtingen die ik heb bekomen, blijkt dat de bevoegde Administratie dit dossier in feite nog niet heeft behandeld.

Ik heb opdracht gegeven dit dossier bij prioriteit te behandelen en het mij binnen de kortste keren voor te leggen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer W. Cortois tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-naleven van het besluit ter bescherming van het Floordambos

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cortois tot Minister Dewael over het niet-naleven van het besluit ter bescherming van het Floordambos.

De heer Cortois heeft het woord.

De heer W. Cortois (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, op 5 maart 1986 heeft de Gemeenschapsminister van Cultuur het Floordambos te Steenokkerzeel als landschap erkend.

Dit heeft de VZW Brabantse Golf niet belet op woensdag 7 mei jongstleden zonder toelating machinaal vegetatie in het bos te verwijderen over een strook van 15 meter breed en 80 meter lang,

De Burgemeester van Steenokkerzeel liet de werken stilleggen en heeft ter zake ook opdracht gekregen van het Departement van Cultuur.

De VZW Brabantse Golf voelt zich gesterkt door de steun van een hele reeks politici en door de naar mijn mening ongelukkige verklaringen van de Voorzitter van de Vlaamse Executie-

Elke vorm van waterbeheer kan, aldus de heer L. Vanhorenbeek (VU), slechts een onderdeel zijn van een ecologisch gericht beheer

ve tijdens de Panorama-uitzending van 8 mei jongstleden, waarbij hij de indruk heeft verwekt dat, ondanks het beschermingsbesluit, het golfproject te Melsbroek toch nog een kans maakt.

In welke mate komt de Gemeenschapsminister van Cultuur politiek nog geloofwaardig over als de top van de Vlaamse Regering verklaringen aflegt die regelrecht indruisen tegen zijn beschermingsbesluit ?

Graag uw reactie.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Minister Dewael heeft mij gevraagd het volgende antwoord te verstrekken op de door het geachte lid gestelde vraag.

Ik heb op 5 maart 1986 het Floordambos te Vilvoorde-Steenokkerzeel als landschap beschermd.

Deze bescherming heb ik genomen omwille van de waardevolle biotopische elementen in het gebied ; bovengenoemde bescherming heeft uiteraard implicaties op de aanwending van de grond.

Om een gebied te bewaren worden er erfdiensbaarheden opgelegd in het beschermingsbesluit ; deze erfdiensbaarheden dienen door elkeen gerespecteerd te worden.

Het is natuurlijk eenieders recht persoonlijke verklaringen af te leggen en ik acht mijn politieke geloofwaardigheid niet in het gedrang gebracht door verklaringen van wat u de top van de Vlaamse Regering noemt. Ter zake wil ik trouwens stellen dat de Vlaamse Regering bestaat uit negen evenwaardige Gemeenschapsministers, waaronder een voorzitter en een ondervoorzitter.

De Voorzitter : Het incident is gesloten,

Vraag van mevrouw M. Vogels tot de

heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ten opzichte van het beschermd Floordambos en de steun aan de VZW Brabantse Golf

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Vogels tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ten opzichte van het beschermd Floordambos en de steun aan de VZW Brabantse Golf.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, tijdens de uitzending van Panorama van donderdag 8 mei jongstleden, waarover daarnet werd gesproken, verklaarde de Voorzitter van de Vlaamse Executieve nogmaals een fervent voorstander te zijn van de expansie van de golfsport in Vlaanderen en van de plannen van de VZW Brabantse Golf om een volledig golfterrein aan te leggen in Melsbroek. Dit terrein kan er echter niet komen zonder dat een deel van het onlangs beschermde Floordambos letterlijk en figuurlijk voor de bijl gaat. Merkwaardig zijn mijns inziens dan ook de uitspraken van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, namelijk dat de Vlaamse Executieve er is om haar eigen bepalingen te doen naleven, maar dat zij ook bepaalde besluiten ongedaan kan maken. Of met andere woorden, van een bos dat nog geen maand geleden beschermd werd, kan de bescherming gewoon ongedaan worden gemaakt.

Welk soort beleid is dit ? Wij mogen toch veronderstellen dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve voldoende vertrouwen heeft in zijn Minister voor Cultuur, de heer Dewael.

Wanneer deze een bos laat beschermen, doet hij dit toch niet zo maar, doch op basis van wettelijke gegevens en wetenschappelijke rapporten.

Ik zou dan ook willen vragen vanuit welke motieven de bescherming van

Vogels

het Floordambos in vraag wordt gesteld en of het nog verantwoord is de VZW Brabantse Golf voort te steunen, aangezien deze zich weinig of niets lijkt aan te trekken van de genomen beschermingsbesluiten en precies op diezelfde donderdag begon met het omhakken van bomen voor de aanleg van een golfbaan ?

De Voorzitter : Minister Deprez heeft het woord. Hij zal antwoorden namens Minister Geens.

Minister P. Deprez (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op haar vraag kan Minister Geens het geachte lid meedelen dat hij tijdens de Panorama-uitzending van 8 mei jongstleden geenszins gezegd heeft „een fervent voorstander van de plannen van de VZW Brabantse Golf” te zijn. Mevrouw Vogels baseert zich wellicht op de uitspraken van de journalist, die dit programma-onderdeel verzorgde en die stelde dat „Gaston Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering, helemaal achter de Melsbroekse golfplannen staat” en dat „Volgens Minister Geens er, naast de democratisering van deze sport, nog andere redenen zijn waarom Vlaanderen golfterreinen moet aanleggen”.

De Minister laat deze kanttekeningen geheel voor rekening van de betrokken journalist. Hij heeft hem er trouwens in een brief op gewezen dat deze commentaar de inhoud van het interview niet accuraat weergaf. De redactie van Panorama heeft het kennelijk niet nodig geacht de totaliteit van zijn standpunt inzake de aanleg van golfterreinen weer te geven, zoals dat nochtans blijkt uit het globale gesprek dat door Panorama werd opgenomen en uit de brief die hij aan Panorama na afloop van de uitzending op 8 mei schreef.

De basishouding die de Vlaamse Regering — en ook haar Voorzitter — in verband met de mogelijke aanleg van golfterreinen — en dus ook voor het project te Melsbroek — heeft aangenomen, is de volgende :

1. De Vlaamse Regering is geen initiatiefnemer of promotor inzake het aanleggen van golfterreinen ;

2. De Vlaamse Regering verleent geen financiële steun aan privé-promotoren van golfterreinen ;

3. Er kan geen sprake van zijn dat de Vlaamse Regering, buiten de geëigende, wettelijke procedures om, de bestaande gewestplannen zou aanpassen met mogelijke golfterreinprojecten.

De Minister heeft tijdens het bewuste Panorama-interview wel gewezen op het potentiële nut van golfterreinen in het globaal pakket van ontspanningsinfrastructuur die, naast de sociaal-economische infrastructuur, de aantrekkelijkheid van Vlaanderen voor sommige buitenlandse investeerders mee kan verhogen, wat op zijn minst genuanceerder is dan te stellen dat hij zonder meer een „fervent voorstander” zou zijn van de expansie van de golfsport in Vlaanderen.

Wat de passages van de vraag van het geachte lid betreft die betrekking hebben op de bescherming en de beschermingsbesluiten van concrete natuurgebieden, verwijst hij naar het antwoord van de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister, de heer Patrick Dewael.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Devolder tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over het uitblijven van de subsidiëring van de Voogdij- en Beschermraad van het Arrondissement Brugge

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Devolder tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over het uitblijven van de subsidiëring van de Voogdij- en Beschermraad van het Arrondissement Brugge.

De heer J. Devolder (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de Voogdij- en Beschermraad van het gerechtelijk Arrondissement Brugge heeft voor de werkingsjaren 1984 en volgende nog

steeds geen subsidies ontvangen.

Reeds verscheidene malen werden brieven aan de Minister gericht om te wijzen op de ernst van deze situatie voor de werking en het personeel van genoemde Voogdij- en Beschermraad.

Maand na maand belooft de Minister schriftelijk dat de subsidies onmiddellijk zullen worden uitbetaald. Tot op heden werden echter geen subsidies ontvangen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. of de Voogdij- en Beschermraad van het Arrondissement Brugge de enige VZW is die in het kader van de jeugdbescherming nog geen subsidies heeft ontvangen ;

2. wanneer genoemde VZW daadwerkelijk de subsidies voor de werkingsjaren 1984, 1985 en 1986 zal ontvangen ?

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik kan het geachte lid antwoorden dat het koninklijk besluit van 27 april 1977 de toekenning regelt van toelagen aan de instellingen voor vervangende voogdij die vallen onder de wet op de minderjarigen die onderworpen zijn aan de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

Op grond van de bepalingen van dit besluit en conform aan de gegeven voorschriften moeten de instellingen verslag uitbrengen over de vervangende voogdijen die zij hebben uitgeoefend ; de verstrekte gegevens alsook de aanwending van de toelagen die het voorgaande jaar werden toegekend, worden ter plaatse, door een aangestelde ambtenaar gecontroleerd.

Na het vervullen van deze formaliteiten werden, ten laste van de kredieten voor het begrotingsjaar 1985, gelijktijdig toelagen toegekend voor het dekken van hun werkingskosten voor het jaar 1985, aan :

— de Voogdij- en Beschermraad van

Steyaert

het gerechtelijk Arrondissement Brugge VZW, Meestraat 7 te Brugge ;

— de Voogdij- en Beschermbaad van het gerechtelijk Arrondissement Kortrijk VZW, Beheersstraat 44 te Kortrijk ;

— de Voogdij- en Beschermbaad van het gerechtelijk Arrondissement Antwerpen VZW, Nationalestraat 46 te Antwerpen.

Na het volbrengen van de procedure inzake het vastleggen, vereffenen en betaalbaar stellen van de uitgaven overeenkomstig de wetten op de Rijkscomptabiliteit enerzijds, en op de organisatie van het Rekenhof anderzijds, is de effectieve uitbetaling van de toelagen aan de bovenstaande instellingen door het Bestuur der Postchecks uitgevoerd op 2 mei 1986.

Het is duidelijk en vanzelfsprekend dat volgens de wettelijke beschikkingen en reglementeringen ter zake deze toelagen slechts na verlopen termijn kunnen worden uitbetaald.

Rekening houdend met de gegevens omtrent de werking in 1985 van de instellingen voor vervangende voogdij kan de eventuele toekenning van toelagen aan deze voorzieningen, ten laste van de kredieten voor het begrotingsjaar 1986, gebeuren zodra de Vlaamse Raad de begroting voor 1986 van de Vlaamse Gemeenschap heeft goedgekeurd.

Ik zal er zeker over waken dat de uitbetaling van de toelagen aan de voogdijraden in 1986 vlotter zal verlopen dan in 1985.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Er is nog een vraag van de heer Decoster, die heden wegens ambtsverplichtingen is verhinderd. Het geachte lid heeft verzocht deze te

mogen stellen in een volgende vergadering van de Vlaamse Raad.

MOTIE VAN ORDE

Agenda

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, er is toch nog een mondelinge vraag van de heer Van den Bossche over de Mediaraad.

De Voorzitter : Zulke vraag staat niet op de agenda, mijnheer Van Elewyck.

De heer J. Van Elewyck : Waarom niet, mijnheer de Voorzitter ?

De Voorzitter : Omdat ze niet werd ingediend binnen de voorgeschreven termijn.

De heer J. Van Elewyck : Wij nemen akte van het feit dat een technische vertraging van een half uur aanleiding geeft tot het niet beantwoorden van een vraag die dan toch een week vóór de vergadering werd ingediend.

Ik meen dat het niet de gewoonte is ons op zulke manier vast te pinnen op data en uren.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, er is een afspraak betreffende de termijn van indiening. Wij hebben deze vraag niet tijdig ontvangen, anders zou ze op de agenda zijn geplaatst.

De heer J. Van Elewyck : Deze vraag had nog gemakkelijk aan de orde kunnen worden gesteld, mijnheer de Voorzitter. Wij begrijpen het niet. Tenzij de Gemeenschapsminister van Cultuur niet graag antwoordt op een vraag betreffende de uitvoering van een decreet dat door de Vlaamse Raad een jaar geleden werd goedgekeurd. Dat is natuurlijk ook een mogelijkheid.

De Voorzitter : De indiener van de vraag werd erover ingelicht dat ze op de agenda van een volgende openbare vergadering zou worden geplaatst.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de

Voorzitter, de indiener van de vraag is ook op dit ogenblik beschikbaar. Hij heeft mij daarstraks gezegd dat hij met de gang van zaken helemaal niet akkoord is. Hij heeft zoals ik moeten vaststellen dat zijn vraag niet op de agenda staat.

Ik herhaal dat wij dat niet begrijpen tenzij de Gemeenschapsminister van Cultuur bang is voor de uitvoering van een door de Vlaamse Raad op 2 mei 1985 eenparig goedgekeurd decreet.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, ik stel u voor dat u de heer Van den Bossche zou suggereren zich in verbinding te stellen met de betrokken Minister en hem te vragen of hij alsnog bereid is op de vraag te antwoorden, die dan als een dringende vraag kan worden beschouwd en vandaag behandeld.

De heer J. Van Elewyck : Dat hebben wij gedaan, mijnheer de Voorzitter. Wij hebben aan de Gemeenschapsminister van Cultuur gevraagd of deze vraag „dringend” kon worden aanvaard, vermits de termijn van indiening slechts met een half uur was overschreden.

De Gemeenschapsminister meende dat vijf dagen en twaalf uren onvoldoende waren om van die vraag een dringende vraag te maken.

De heer Van den Bossche blijft echter bereid die vraag hier te stellen. Alleen moet men iemand vinden die bereid is om er op te antwoorden.

Ik zeg het nogmaals, mijnheer de Voorzitter, dat ik alleen maar kan vaststellen dat de Minister een jaar na het goedkeuren van het decreet over de Mediaraad, weigert te antwoorden op een vraag over de uitvoering ervan.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand — 131 (19851986) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende aanvulling van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Smitt, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw C. Smitt, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijn heeft in haar inleidende toelichting duidelijk gesteld dat dit ontwerp van decreet op geen enkele wijze het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand in het gedrang brengt of wijzigt.

Dit ontwerp heeft tot doel het decreet inzake bijzondere jeugdbijstand ten spoedigste op een verantwoorde wijze uit te voeren.

De bekendmaking van het decreet inzake bijzondere jeugdbijstand heeft volgens artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, echter tot gevolg dat de bepalingen ervan bindend zijn vanaf de tiende dag na de bekendmaking. Dit kan een aantal problemen met zich brengen. In de eerste plaats zullen een aantal hiaten ontstaan in de sector, omdat enerzijds de huidige jeugdbeschermingscomités worden opgeheven en omdat anderzijds de comités voor bijzondere jeugdzorg om technische redenen niet gelijktijdig operationeel kunnen worden gemaakt. Om het decreet volledig in werking te laten treden zijn meer dan 30 uitvoeringsbesluiten nodig. De Gemeenschapsminister geeft de voorkeur aan een stapsgewijze uitvoering van dit decreet omdat overleg en consultatie met de diverse geledingen uit de sector noodzakelijk zijn. Deze zienswijze werd door de commissieleden volledig bijgetreden. Bovendien is de Commissie van mening dat deze werkwijze een grote waarborg biedt om de fundamentele hervormingen en de grondige mentaliteitswijziging die door de Vlaamse Raad zijn gewild, ook op dit terrein in gang te doen vinden.

De publikatie van beide decreten zal

de Vlaamse Executieve in staat stellen stapsgewijze de datum van inwerkingtreding te bepalen. Ik mag er u verder op attent maken dat er geen opmerkingen waren bij de artikelsgewijze bespreking. De artikelen en het geheel van het ontwerp werden eenparig goedgekeurd. (**Algemeen applaus**)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Nee**)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanvulling van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand wordt aangevuld met een artikel 36, luidend als volgt :

„Artikel 36

De Executieve stelt de datums vast waarop de onderscheiden bepalingen van dit decreet in werking treden.”

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer P. De Weirdt tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de waterverontreiniging door de bedrijven gelegen langs het Zeekanaal Gent-Terneuzen en de problematiek inzake lozingsvergunningen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Weirdt tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de waterverontreiniging door de bedrijven gelegen langs het Zeekanaal Gent-Terneuzen en de problematiek inzake lozingsvergunningen.

De heer De Weirdt heeft het woord.

De heer P. De Weirdt (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het is u wellicht bekend dat de Gentse kanaalzone tot een van de meest gepollueerde streken van ons land mag worden gerekend. Reeds verschillende jaren wordt deze streek getroffen door zware verontreiniging van lucht, bodem en water. In de kanaalzone zijn verschillende zware industrieën gevestigd die mijns inziens vooral verantwoordelijk zijn voor de verontreiniging van water en lucht. Meer specifiek in verband met de waterverontreiniging zijn het vooral de scheikundige bedrijven die aan de basis liggen van de vervuiling van het kanaalwater. Het zeekanaal Gent-Terneuzen is trouwens reeds vele jaren zwaar verontreinigd. Uit talrijke onderzoeken uitgevoerd door diverse instituten is vastgesteld dat de kwaliteit van de genomen waterstalen bijzonder slecht is en dat elke vorm van biologisch leven in dit kanaalwater totaal is uitgesloten. In het verleden is reeds herhaaldelijk door diverse milieugroeperingen tegen deze verontreiniging geprotesteerd. Zelfs de Nederlandse autoriteiten hebben reeds verschillende malen geprotesteerd tegen de verregaande vervuiling van het kanaalwater. Zij hebben zelfs aangedrongen op maatregelen ter zake vanwege de Belgische overheid. Ik zou de waarheid geweld aandoen wanneer ik zou stellen dat er van Belgische zijde nog geen inspanningen werden gedaan

De Weirdt

om deze toestand te verhelpen. Diverse waterzuiveringsinstallaties voor de zuivering van huishoudelijk afvalwater langsheen het kanaal zijn reeds in werking of in het vooruitzicht gesteld. Verschillende bedrijven hebben reeds waterzuiveringsinstallaties gebouwd of werken in die zin plannen uit. Helaas zijn deze tot nog toe geplande inspanningen onvoldoende om de kwaliteit van het kanaalwater grondig te verbeteren. Volgens specialisten zou wel een lichte verbetering van de kwaliteit merkbaar zijn maar deze is verre van voldoende. Men moet zelfs geen bioloog of scheikundige zijn om vast te stellen dat het kanaalwater nog altijd zwaar verontreinigd is. Men kan dit zelfs met het blote oog vaststellen. Op de kaart van de biologische kwaliteit van de waterlopen in België staat het kanaal Gent-Terneuzen als zwaar vervuild aangeduid en de recente acties van de milieuorganisatie Greenpeace hebben ons nog eens met de neus op de feiten gedrukt. Het laboratoriumschip „Beluga” van Greenpeace heeft onlangs op diverse lozingspunten in het kanaal waterstalen genomen. Uit dit onderzoek zou blijken dat de vigerende lozingsnormen verscheidene malen werden overschreden. Uit de waterstalen zou meer bepaald blijken dat de zuurtegraad van het water niet aan de normen beantwoordt. Eveneens zouden er zich problemen stellen inzake de bio-accumuleerbare en persistente stoffen.

Mijnheer de Minister, ik wens wat meer concreet in te gaan op de bevindingen van de milieuorganisatie Greenpeace. Bij het lozingspunt van het scheikundige bedrijf UCB trof men bijzonder vuil afvalwater aan met een bruine kleur waarin zich onder meer te veel zwevende deeltjes zouden bevinden. Bij de lozingspunten van NL Chemicals waar titaandioxyde wordt geproduceerd werden in het afvalwater met geijkte apparatuur Ph-graden tussen 0,8 en 1,2 gemeten en op een bepaald ogenblik werd zelfs een Ph-graad van 0,5 gemeten, wat de organisatie ertoe aanzette om te zeggen dat er werkelijk zuiver zuur werd geloosd.

Bij Rhône-Poulenc Chemie is uit het

onderzoek gebleken dat in de koelwaters onder andere een cadmiumgehalte aanwezig is van 1.000 microgram per liter, daar waar het toegelaten gehalte slechts 5 microgram mag bedragen.

Terloops wens ik ook te benadrukken, mijnheer de Minister, dat uit onderzoeksresultaten van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, gedaan in de omgeving van Rhône-Poulenc, gebleken is dat er verhoogde concentraties in het grondwater werden aangetroffen van halo-eters, kankerverwekkende niet afbreekbare stoffen, gebruikt onder meer voor de aanmaak van vernissen en insecticiden.

Ik besef zeer goed, mijnheer de Minister, dat de metingen van Greenpeace eventueel zullen worden betwist, onder andere omdat het over momentopnamen gaat, dat er niet gewerkt wordt op basis van gemiddelden, dat de gebruikte onderzoeksmethodes zelf voor discussie kunnen vatbaar zijn.

Deze thesissen worden thans reeds bevestigd door contacten die ik met diverse bedrijven, gevestigd langsheen de Gentse kanaalzone, heb gehad. De bedrijfsleiders zeggen mij dat de metingen van Greenpeace niet altijd de correcte weergave zijn van de werkelijke toestand en dat volgens hen de gemeten waarden schromelijk overdreven zijn.

Alhoewel er soms wel iets waar is in de argumentatie van het bedrijfsleven, meen ik toch dat men de opmerkingen van Greenpeace ernstig moet nemen en hen het voordeel van de twijfel moet gunnen.

Ik heb het cijfermateriaal over het kanaal Gent-Terneuzen van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie laten onderzoeken. Het betreft cijfers over een periode van tien jaar, namelijk van 1975 tot 1985, en hieruit blijkt onder meer het volgende. In het milieurecht bestaat sedert 1961 een verdrag tussen België en Nederland in verband met de afvalwaters. In dit verdrag zijn normen bepaald voor verschillende afvalstoffen. Over het algemeen werden deze normen gerespecteerd gedurende de periode 1975-1985. Verontrustend is evenwel dat

voor sommige stoffen, die mijns inziens als gevaarlijk voor de volksgezondheid moeten worden bestempeld, de gemeten waarden te hoog liggen. Zo kan men stellen dat de gemeten waarden voor onder andere cadmium, ijzer, mangaan, lood en zink duidelijk te hoog zijn. De waarden stijgen naarmate men de Nederlandse grens nadert. Hieruit blijkt duidelijk dat hoofdzakelijk de bedrijven, gevestigd langsheen het kanaal verantwoordelijk zijn voor de lozing van afvalwaters waarin zware metalen aanwezig zijn. De waarden stijgen immers vanaf het controlepunt Tolhuis te Gent tot aan het controlepunt aan de Nederlandse grens. Het is inmiddels voldoende bewezen dat zware metalen zeer schadelijk zijn voor de Volksgezondheid. Zij komen in het grondwater terecht via het kanaalslib dat op het land wordt gestockeerd.

Het gehalte ortho-fosfaat zou eveneens te hoog liggen en soms is dit eveneens het geval voor sulfaat.

Terloops merk ik ook op, mijnheer de Minister, dat de temperatuur van het kanaalwater globaal genomen vrij hoog is, en in de zomermaanden op sommige plaatsen zelfs 21° C bedraagt, onder andere aan de elektriciteitscentrale te Langerbrugge. Ik neem aan dat dit voor de kwaliteit van het water eveneens geen goede zaak is.

Voor de jaren 1975, 1983 en voor het jaar 1985 heb ik enkele cijfers uitgezet.

Voor het jaar 1975 merkt men een stijging van het chloorgehalte van 260 microgram per liter aan het Tolhuis te Gent, tot 1.120 microgram per liter aan de Nederlandse grens. Dat zijn duidelijk te hoge waarden.

Voor 1983 stellen wij vast dat de B.O.D. 5 — zijnde de zuurstof die de levende organismen in het water verbruiken — daalt naarmate men de Nederlandse grens nadert van 8 milligram per liter naar 4, daar waar de normale waarde 6 milligram per liter zou moeten bedragen.

Inzake het sulfaatgehalte stellen wij een merkwaardige stijging vast ter hoogte van de Gentse Ringvaart — wat

De Weirdt

er zou kunnen op wijzen dat bij voorbeeld UCB daarvoor verantwoordelijk is — en ter hoogte van NL Chemicals, waar men merkwaardige sprongen vaststelt tot 70 milligram per liter.

Mijnheer de Minister, dezelfde stijgingen noteert men ook voor chloor en fluor.

Het gehalte aan ortho-fosfaat voor het jaar 1983 ligt opnieuw te hoog. Ter hoogte van de staalfabriek Sidmar is zelfs het loodgehalte te hoog. Voor ijzer en mangaan is het gehalte te hoog aan de Nederlandse grens.

Voor 1985 kunnen wij uit de metingen opmaken dat er een stijging is van het kopergehalte en dat het chloorgehalte nog steeds te hoog ligt.

Uit de beperkte studie van de metingsresultaten van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie blijkt duidelijk dat de vervuiling van het water van het kanaal Gent-Terneuzen een vaststaand feit is.

Mijnheer de Minister, ik wens er de nadruk op te leggen dat het cumulatief effect van de verschillende lozingen vermoedelijk een zeer negatieve weerslag heeft op de kwaliteit van het kanaalwater.

Het wordt dus meer en meer duidelijk dat de verontreiniging van het kanaalwater moet worden ingedijkt. Mijnheer de Minister, ik zou dan ook graag vernemen welke maatregelen u overweegt ter verbetering van de kwaliteit van het water van het zeekanaal Gent-Terneuzen.

Mijnheer de Minister, ter zake zou ik u graag een aantal preciese vragen willen stellen.

Ten eerste, gebeuren de metingen van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie nog steeds regelmatig? Het komt mij immers voor dat men voor het jaar 1985 en zelfs voor het jaar 1986 het aantal controlepunten heeft verminderd en dat er ook minder frequent controles worden uitgevoerd. Ik voeg er echter wel aan toe dat ondertussen betere controlemethododes worden gebruikt, die onder andere ook op twee verschillende manieren worden

aangewend om de eventuele overschrijding van de lozingsnormen te kunnen vaststellen.

Ik zou eveneens willen vernemen of de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij regelmatig waterstalen neemt, vermits de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij belast is met de controle op de naleving van de lozingsvergunningen.

Ten tweede, mijnheer de Minister, kunt u mij meedelen op welke lozingsstoffen de gebeurlijke onderzoeken van de waterstalen slaan? Men stelt immers vast dat heel wat chemische stoffen worden geloosd, die niet afbreekbaar zijn en die in de voedselkringen kunnen worden opgenomen.

Mijnheer de Minister, ik kan mij eveneens niet van de indruk ontdoen dat de metingen vaak weinig of niets weergeven over de concentratie van niet-afbreekbare stoffen.

Ten derde, confer met wat ik zoëven heb gezegd, zou ik u willen vragen of het onderzoek van de waterstalen meer aanduidingen verschaft over een mogelijk cumulatief effect van de lozingen.

Ten vierde, wens ik te vernemen of de bedrijven gevestigd langsheen het kanaal Gent-Terneuzen voor ieder lozingspunt en voor de verschillende te lozen afvalstoffen over een aangepaste lozingsvergunning beschikken. Volgens sommige bronnen — die ik evenwel niet heb kunnen controleren — zou bijvoorbeeld in de Provincie Oost-Vlaanderen slechts 20 procent van de vergunningsplichtige bedrijven over een lozingsvergunning beschikken.

Bovendien, mijnheer de Minister, stelt zich ook het probleem dat nog niet alle sectoriële lozingsvoorwaarden zijn vastgelegd. Ik besef dat het een probleem is dat door de nationale Minister voor het Leefmilieu, mevrouw Smet, moet worden geregeld. Bemoeilijkt dit het opstellen van de lozingsvergunningen voor de betrokken bedrijven niet?

Ten vijfde, indien uit het onderzoek mocht blijken dat sommige bedrijven langsheen het kanaal gebeurlijk over

geen of over geen correcte lozingsvergunning beschikken, welke maatregelen, mijnheer de Minister, overweegt u dan te nemen om aan dit probleem te verhelpen?

Ik stel mij ook de vraag of de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij over voldoende middelen en mankracht beschikt om een efficiënte controle te verrichten.

Ten zesde, welke specifieke maatregelen zullen er worden genomen ter verbetering van de kwaliteit van het kanaalwater van het zeekanaal Gent-Terneuzen? In dit verband denk ik ondermeer aan:

— de stopzetting van de lozingen van bio-accumuleerbare en persistente stoffen;

— de sanering aan de bron van het afvalwater veeleer dan het toepassen van een techniek van verdunning;

— de onderwerping van alle bestaande lozingsvergunningen aan dwingende saneringsmaatregelen;

— hoe ziet u de eventuele gemeentelijke controle toegepast vermits u enkele weken geleden allusie heeft gemaakt op het feit dat u op dat vlak aan de gemeenten een uitgebreid controlerecht zou willen toekennen?

Ten zevende, mijnheer de Minister, ik wens uw aandacht te vragen voor het feit dat de lozingsvergunningen niet openbaar zijn en zulks de controle bemoeilijkt.

Mijnheer de Minister, ik moet u ook wijzen op de vaak gebrekkige controle en op een onvoldoende permanente controle inzake het naleven van de lozingsvoorwaarden vervat in de lozingsvergunningen van verschillende bedrijven.

Dit waren, mijnheer de Minister, mijn concrete vragen.

Tot besluit van mijn interpellatie zou ik u willen vragen bijzondere aandacht te besteden aan de situatie van de Gentse kanaalzone die, zoals ik daarnet zei, mag gerekend worden tot één van de zwaarst verontreinigde streken in ons land.

Ik heb u destijds een schriftelijke

De Weirdt

vraag gesteld nopens de luchtverontreiniging in de Gentse kanaalzone. U hebt toen aangekondigd dat u concrete maatregelen zou nemen, vooral inzake SO₂-lozingen, waarvoor ik u te recht dankbaar ben.

Ik hoop dan ook, mijnheer de Minister, dat u ook concrete maatregelen zult nemen om de waterverontreiniging van het zeekanaal Gent-Terneuzen te verhelpen. **(Applaus op verschillende banken)**

De Voorzitter : De heer Gryp heeft het woord.

De heer E. Gryp (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op woensdag 16 april heb ik het voorrecht genoten mee te reizen aan boord van de Beluga, het varend laboratorium van Greenpeace. Ik ben dus rechtstreeks getuige geweest van de onthutsende vaststellingen welke deze merkwaardige dag hebben gekruid. Onder het wakend oog van de rijkswacht werd bij enkele van de talloze lozingspijpen van het kanaal Gent-Terneuzen aangelegd. Een van de voornaamste objectieven van deze bedrijventocht was NL-Chemicals (Kronos), bekende titaandioxyde-producent en berucht om zijn illegale lozingen van sterk afvalzuur in de Noordzee. Trouwens, dezelfde dag werd hierover door mijn collega Aelvoet geïnterpeleerd in de Senaat tot onder andere mevrouw de Staatssecretaris voor Leefmilieu, maar straks meer daarover. We verwachtten ons aan geen abnormale metingen, vermits theoretisch enkel zwak zuur geloosd wordt en bovendien Greenpeace zo vriendelijk was geweest de directie van het bedrijf van ons bezoek te verwittigen. Vandaar waarschijnlijk de vriendelijke doch geïnteresseerde rijkswachtbegeleiding. Men kan zich onze stomme verbazing voorstellen toen bij een eerste meting aan de afvoerpijp met de mobiele PH-meter een zuurtegraad tussen 0,8 en 1,2 werd waargenomen.

Daar voor de lozing van titaandioxydeafval geen sectoriële normen bestaan, gelden bijgevolg de algemene normen, wat erop neerkomt dat de PH niet hoger dan 9 en niet lager dan 6,5

mag zijn. Daarom werden nieuwe stalen genomen en een tweede onderzoek werd uitgevoerd, deze keer met de geijkte apparatuur aan boord van de Beluga en in aanwezigheid van een rij kswachtofficier als bevoegd persoon. Deze maal werd een nog lagere waarde opgetekend namelijk 0,5 — wat gelijk staat met onverdund zwavelzuur. Dergelijke overtreding moest aangeklaagd worden, wat dan ook prompt gebeurd is bij de Procureur des Konings. Bovendien werd door de inspecteur van de VZW verklaard dat hij dezelfde dag nog stalen zou nemen. Ik nam dan ook de vrijheid vanop het schip mijn collega Aelvoet op de hoogte te brengen, zodat zij in haar repliek de Staatssecretaris voor Leefmilieu kon inlichten over deze grove overtreding. In haar antwoord op de interpellatie van mevrouw Aelvoet over de illegale lozingen in zee, had de Staatssecretaris zopas het volgende gezegd : „De vraagstelling heeft enkel betrekking op het storten van sterk zuurafval in zee. België heeft hier gekozen voor de minst ecologisch schadelijke oplossing van het storten in zee in tegenstelling tot onze buurlanden waar deze afvalstoffen in de oppervlaktewateren worden geloosd.” Einde citaat. Ironischer kan het niet.

Maar nu terug naar het Vlaamse Gewest met haar kanaal Gent-Terneuzen, dat meer en meer op een riool begint te gelijken. Alvorens enkele concrete vragen te stellen aan de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu in verband met de hogergenoemde grove overtreding door het bedrijf NL Chemicals, wil ik er terloops nog even op wijzen dat de vorige dag, op 15 april dus, de Greenpeacebemanning in het afvalwater van Rhône-Poulenc meer dan 1000 microgram cadmium per liter gemeten had, terwijl de norm, zoals reeds gezegd door mijn collega, 5 microgram is. Naast cadmium en zijn verbindingen behoren ook kwik en organo-halogenverbindingen tot de zwaremetalen geïnterpeleerd door de Europese Richtlijn van 4 mei 1976 en het koninklijk besluit van 3 augustus 1976, houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren. Deze stoffen mogen niet geloosd worden zonder uitdrukkelijke

vergunning. Het zal de Minister wellicht interesseren te vernemen dat, in tegenstelling met wat steeds beweerd werd in verband met de aanwezigheid van halo-ethers in het kanaalwater, namelijk dat deze stoffen afkomstig waren uit Wallonië, een Gentse milieubeweging ontdekt heeft dat deze stoffen aanwezig zijn in slib aangeemaakt met kanaalwater uit Zelzate voor het bouwen van de dijken van het tweede spaarbekken te Kluizen, kanaalwater gepompt vlak bij de lozingspijpen van datzelfde Rhône-Poulenc.

Tot besluit zou ik de Minister volgende vragen willen stellen.

1. Op basis van de wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging van 26 maart 1971, kan in geval van overtreding de lozingsvergunning worden geschorst gepaard met verzegeling, op voorwaarde dat gerechtelijke vervolging werd ingesteld. Normaliter moet het parket vervolging instellen, wanneer de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een proces-verbaal van de overtreding heeft neergelegd. Is dit gebeurd ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, heeft het parket vervolging ingesteld ? Zo ja, zal de overtreding een schorsing van de lozingsvergunning tot gevolg hebben ? Zo neen, waarom niet ?

2. Bij ernstige verontreiniging kunnen steeds veiligheidsmaatregelen worden genomen, ook stillegging door gemeenten of door de ambtenaren van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, te bekrachtigen door de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu.

Worden dergelijke maatregelen bij deze ernstige overtreding overwogen ? Zo ja, dewelke ? Zo neen, waarom niet ?

3. Heeft het bedrijf Rhône-Poulenc een vergunning voor het lozen van cadmium ? Zo ja, waarom ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dank de heren De Weirdt en

Lenssens

Gryp voor de constructieve interpellatie die zij hebben gehouden.

Alvorens te antwoorden op de vragen — met voorbehoud voor de heel punctuele vragen, waarop het mij nu materieel niet mogelijk is een antwoord te geven —, wens ik de twee belangrijkste beleidsinstrumenten in de strijd tegen de verontreiniging van de oppervlaktewateren in herinnering te brengen.

Vooreerst is er het Algemeen Waterzuiveringsprogramma van Vlaanderen. Met het oog op een grotere efficiëntie van het waterzuiveringsbeleid heb ik drie jaar geleden samen met alle betrokken diensten en met de twee zuiveringsmaatschappij en dit Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest laten opstellen. Dit programma, in het jargon AWP genoemd, is eigenlijk geen plan, maar eerder een dynamisch beleidsinstrument, dat vertrekt van de reële toestand inzake de vervuiling van onze oppervlaktewateren. De vervuilende bronnen worden vooreerst geïnventariseerd per hydrografisch bekken en vervolgens meer gedetailleerd per zuiveringsgebied. Op basis van alle beschikbare kwalitatieve en kwantitatieve gegevens en rekening houdend met de reeds bestaande infrastructuur laat het Algemeen Waterzuiveringsprogramma dan toe de infrastructuur nodig voor de zuivering van de afvalwaters te programmeren en uit te voeren. Dat is dus het eerste instrument waarover wij beschikken.

Daarnaast heeft de wetgever in de wet van 26 maart 1971 een vergunningsstelsel ingevoerd, dat eveneens een belangrijk beleidsinstrument is. Dit stelsel laat toe, naast algemene sectoriële voorwaarden — die zoals u weet bij koninklijk besluit moeten worden vastgelegd —, aanvullende bijzondere voorwaarden op te leggen aan de bedrijven die een vergunning vragen voor het lozen van afvalwaters. Deze lozing kan gebeuren hetzij rechtstreeks in oppervlaktewater — de voorwaarden zijn in dit geval uiteraard veel strenger —, hetzij in een collector of riool. Ik vestig er de aandacht op dat het nog altijd de directeur van de Waterzuiveringsmaatschappij is

die deze vergunningen aflevert of weigert. Het is pas in de beroepsfase dat de Vlaamse Executieve moet optreden om eventueel een eindbeslissing te nemen.

Ten gronde gaat deze interpellatie over het toezicht op de naleving van de opgelegde vergunningsvoorwaarden. Dat is inderdaad belangrijk. Dit toezicht, collega's, gebeurt wel degelijk en regelmatig. Ik zal straks in dat verband een paar cijfers geven.

Vooraf wil ik aan de heer Gryp zeggen dat telkens een proces-verbaal wordt opgesteld, wanneer de toezichthoudende ambtenaren en inspectiediensten van de waterzuiveringsmaatschappijen overtredingen vaststellen. Deze processen-verbaal worden dan doorgestuurd naar de bevoegde Procureur des Konings.

Verder strekt de bevoegdheid van de Waterzuiveringsmaatschappij niet. Gezien de scheiding van de machten reikt ook onze bevoegdheid niet verder. Wij zijn niet bevoegd om in een of andere zin druk uit te oefenen op de Parketten. Het behoort tot de bevoegdheid van de Procureur des Konings om, al dan niet te beslissen over een vervolging. Op dat punt kan ik u dus, spijtig genoeg, geen precies antwoord verstrekken. Wel verwijs ik naar het stijgend aantal vervolgingen alsmede naar de veroordelingen die de jongste vier jaar in verscheidene correctionele rechtbanken van eerste aanleg inzake overtredingen van lozingsvoorwaarden werden gevelde.

Mijnheer Gryp, als u vraagt of ik in sommige gevallen gebruik zal maken van wat de wetgever in 1971 heeft voorzien, namelijk het schorsen of het intrekken van een lozingsvergunning, verwijs ik u naar artikel 39 van de wet van 1971. Hierin is een procedure voorzien, die bepaalt dat de directeur van de Waterzuiveringsmaatschappij aan de Minister een schorsing of intrekking van de vergunning moet voorstellen. Wat eventuele overtredingen in de Gentse Kanaalzone betreft, ben ik nog niet gevat door een dergelijk voorstel van de directeur. Wel kan ik medelen dat ik onlangs voor een in Aarschot gevestigd slachthuis artikel 39 heb toegepast, waarbij de lozingsvergunning is geschorst.

Collega De Weirdt vraagt zich vooral af of er voldoende metingen gebeuren. In 1985 werden door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken in totaal iets meer dan 3.000 monsters van afvalwaters geanalyseerd.

Bovendien is er nog het Instituut van Hygiëne en Epidemiologie dat de oppervlaktewateren zelf bemonstert. In het kanaal Gent-Terneuzen worden in dit kader op zeven verschillende plaatsen — onder meer aan de Belgisch-Nederlandse grens — vier keer per jaar monsters genomen en geanalyseerd. Volgende parameters worden hierbij bepaald: temperatuur, zuurtegraad, geleidbaarheid — dit is het zoutgehalte —, hardheid, chloriden, zware metalen, inzonderheid cadmium en nog negentien andere parameters. Het IHE onderzoekt deze stalen ook bacteriologisch. Door het IHE werden er ook sporen van halo-ethers in het kanaal en in de Schelde gevonden. Halo-ethers zijn giftige stoffen waarvan vermoed wordt dat ze kankerwekkend zijn.

Reeds meer dan twee jaar geleden heb ik contact opgenomen met mijn collega van de Waalse Gewestexecutieve, omdat het onderzoek van het IHE, wees in de richting van het scheikundige bedrijf Carbochimic te Tertre als mogelijke oorzaak van de vervuiling door halo-ethers. Mijn Waalse collega heeft mij meegedeeld dat, gelet op de productieprocessen bij het bedrijf Carbochimic te Tertre, het quasi onmogelijk is dat daar de oorzaak ligt van de vervuiling van het kanaal en het Scheldebekken door halo-ethers. De wetenschappers onderzoeken deze zaak verder. Het zou zelfs mogelijk zijn dat de vervuiling vele jaren geleden is gebeurd en de vervuilende bron intussen verdwenen is. Deze hypothese wordt verder onderzocht. Zowel de interpellant als de heer Gryp hebben gelijk hierop speciaal de aandacht te vestigen, want de aanwezigheid van halo-ethers kan de kwaliteit van ons drinkwater in het gedrang brengen.

Minstens eenmaal per jaar neemt het IHE speciale monsters teneinde halo-ethers op te sporen.

De meetresultaten van het IHE en de

Lenssens

waterzuivingsmaatschappij en geven ook een aanduiding over het cumulatief effect van bepaalde stoffen, zoals van de zware metalen in het slib, de temperatuur en het zoutgehalte van de oppervlaktewateren.

Een andere vraag van de heer De Weirdt heeft betrekking op de lozingsvergunningen. Ik ga niet beweren dat alle bedrijven in dit gebied reeds over een lozingsvergunning beschikken. Er zijn duizenden kleine ondernemingen in Vlaanderen die lozen zonder vergunning. Alle belangrijke bedrijven echter langs het kanaal Gent-Terneuzen hebben lozingsvergunningen, die vrijwel allemaal zijn afgeleverd in de periode 1978-1980 door de toenmalige dienst voor de zuivering van afvalwaters van het Ministerie van Volksgezondheid.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij actualiseert op dit ogenblik al de vergunningen op basis van de nieuwe sectoriële lozingsvoorwaarden, waarvan er in 1985 een reeks bij koninklijk besluit werden gewijzigd. Ingevolge deze actualisering werden door de VWZ aan sommige ondernemingen saneringsplannen opgelegd in verband met de zuivering van de afvalwaters. Ik ga de lijst hiervan niet voorlezen; ik zal hem u bij gelegenheid bezorgen.

In verband met de gemeentelijke controle ben ik voorstander om in de milieusector een gedeeltelijke decentralisatie tot stand te brengen wat betreft het toezicht en de controle naar het gemeentelijke niveau toe. Dit veronderstelt echter dat de gemeenten uitgerust zijn en beschikken over gekwalificeerd personeel om de onderzoeken te doen. Dat ligt niet in het bereik van iedere gemeente. De uitspraken die ik daarover recent heb gedaan strekken ertoe in het algemeen te onderzoeken waar het nemen van monsters door gemeentelijke ambtenaren zou kunnen gebeuren, mits zij daarvoor zijn gekwalificeerd en hoe dit op basis op de bestaande milieureglementering kan gerealiseerd worden. Er is het voorbeeld van de geluidshinder: wij zijn op de goede weg met gemeentelijke ambtenaren die een spe-

ciale vormingscyclus hebben gevolgd voor het hanteren van meetapparatuur. Iets analoogs lijkt mij mogelijk voor het nemen van monsters van oppervlaktewater om vervuiling vast te stellen. Deze monsters moeten uiteraard volgens de regels van de kunst genomen worden en doorgestuurd naar de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij.

Ten slotte hebt u de aandacht gevestigd op de openbaarheid van de lozingsvergunning. Mag ik uitdrukkelijk stellen dat door het milieuvergunningsdecreet, dat vorig jaar in deze Raad werd goedgekeurd en waarvan de uitvoeringsbesluiten in de volgende maanden door de Vlaamse Regering moeten worden goedgekeurd — de exploitatievergunning geïntegreerd wordt in de lozingsvergunning. Bijgevolg zal ook het aspect „lozing” aan bod komen tijdens het openbaar onderzoek, waaraan de milieuvergunning zal onderworpen worden. Mijn streefdatum om dit nieuwe systeem in voege te laten treden, is 1 januari 1987.

Dit zal structureel een belangrijke stap voorwaarts zijn naar een grotere openheid van de vergunningsaanvragen.

Bij de vraag om iedereen alle mogelijke gedetailleerde gegevens te verschaffen over de opgelegde lozingsvoorwaarden, wens ik echter uitdrukkelijk het grootste voorbehoud te maken. De voordelen moeten hierbij zorgvuldig afgewogen worden tegenover de voordelen. Dat belet niet dat ik van oordeel ben dat wij voor een gedeelte de problematiek van de vervuiling van het oppervlaktewater kunnen demystifiëren door openbaarheid te verruimen op terreinen, waar andere essentiële belangen niet geschaad worden.

Mijnheer de Voorzitter, hiermee meen ik in essentie de interpellanten een antwoord te hebben gegeven.

Ongeacht de appreciatie die men heeft voor de ludieke acties van een bepaalde miliegroep met internationale naam, heeft het beleid in Vlaanderen niet gewacht op deze acties om systematisch, tot een betere controle te komen op de lozingsvergunningen,

vooral van de bedrijven, met de hoogste vuillast. Om materiële redenen kan dit slechts geleidelijk gebeuren. Men schermt nogal vaak met de kwaliteitskaart van de waterlopen, gepubliceerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. Wanneer men deze heel aandachtig onderzoekt en aanvult met meer gedetailleerde gegevens, zal men vaststellen dat, zoals de heer De Weirdt heeft gezegd, er inderdaad een verbetering is van de waterkwaliteit sinds 1980.

Ik beweer niet dat daarmee de kous af is. Ik beweer nog veel minder dat wij op onze lauweren kunnen gaan rusten. Er is een kwaliteitsverbetering bereikt, maar voor een aantal oppervlaktewaters laat de kwaliteit nog veel te wensen over. Ons planmatig beleid gekoppeld aan een streng toezicht op de lozingsvergunningen moet dan ook voortgezet worden.

De collega's, die geïnterpelleerd hebben, en die het beleid van de Vlaamse Regering willen steunen, dank ik zeer oprecht voor hun medewerking.

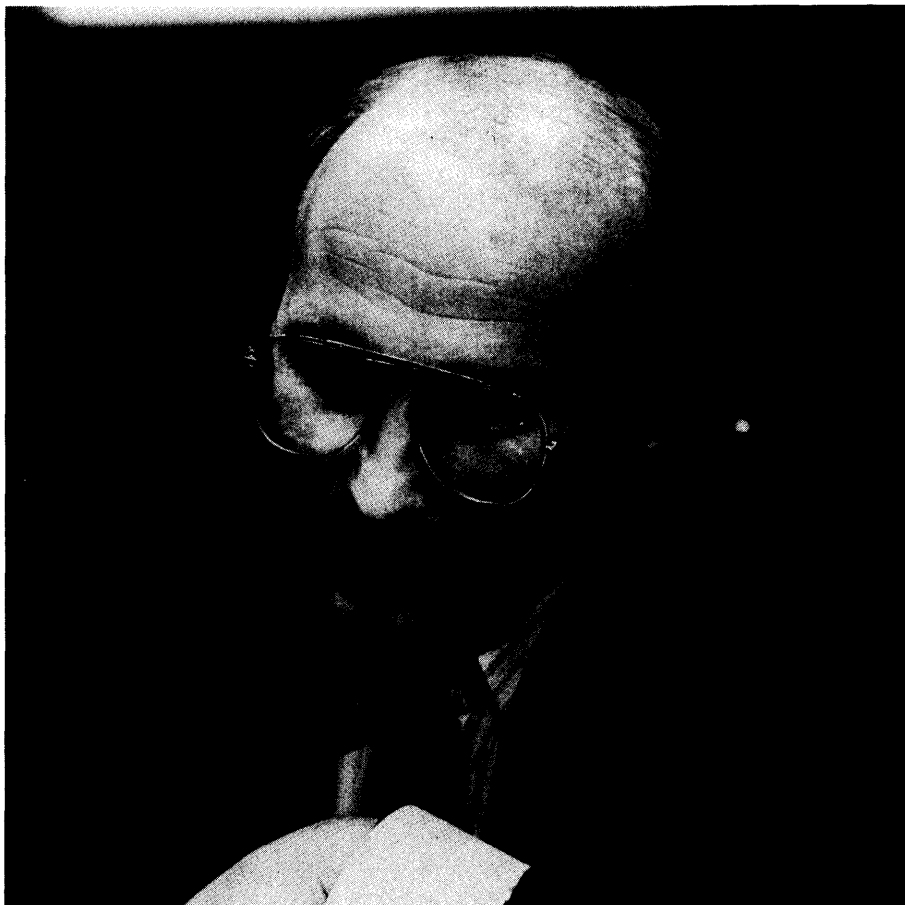
De Voorzitter : De heer De Weirdt heeft het woord.

De heer P. De Weirdt : Mijnheer de Voorzitter, allereerst wens ik de Minister te danken voor zijn omstandig antwoord. Nochtans zijn er nog enkele vragen waarop ik niet onmiddellijk een bevredigend antwoord heb gekregen.

Ik onderschrijf grif dat de kwaliteit van het kanaalwater verbeterd is en ik ben vrij goed geplaatst om daarover te oordelen want ik woon in de streek. Deze verbetering neemt echter niet weg dat, zoals aangegeven is op de kaart waarop de Minister doelde, dit water nog altijd van vrij bedenkelijke kwaliteit is. Ik neem aan dat de inspanningen zullen worden voortgezet en dat deze op termijn tot resultaten zullen leiden.

Ik heb nog een concrete vraag. Heeft de Minister uit de meetresultaten, bijvoorbeeld van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, kunnen vaststellen dat er geregeld overschrijdingen zijn van de normen voor zware metalen?

Nog een vraag ten slotte. Langs het

In zijn interpellatie over de waterverontreiniging door de bedrijven gelegen langsheen het Zeekanaal Gent-Terneuzen, wees de heer P. De Weirdt (SP) Minister J. Lenssens (CVP) op de vaak gebrekkige en onvoldoende controle inzake het naleven van de lozingsvoorwaarden vervat in de lozingsvergunningen

kanaal zijn er heel wat scheikundige bedrijven gevestigd. Als ik goed geïnformeerd ben, is de sectoriële norm voor de scheikunde nog niet vastgelegd. Waarop baseert men zich nu bij het toekennen van een lozingsvergunning aan deze bedrijven ?

De Voorzitter : De heer Gryp heeft het woord.

De heer E. Gryp : Mijnheer de Voorzitter, ook ik dank de Minister voor zijn antwoord. Een van mijn vragen bleef volgens mij echter onbeantwoord. Ik heb namelijk gevraagd in hoever het bedrijf Rhône-Poulenc, waar enorme

hoeveelheden cadmium worden waargenomen, over een uitdrukkelijke vergunning beschikt voor lozingen die dit zware metaal bevatten ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, ik zal de heer Gryp schriftelijk antwoorden op zijn laatste vraag omdat ik hier niet precies kan antwoorden over de technische aspecten van de lozingsvergunning van Rhône-Poulenc.

De heer De Weirdt heeft twee aanvul-

lende vragen gesteld.

Ten eerste of er overschrijdingen werden vastgesteld inzake zware metalen door het IHE.

Het IHE neemt alleen monsters van oppervlaktewaters en niet van de afvalwateren. Dat is de taak van de Waterzuiveringsmaatschappij. Deze moeten nagaan of aan de in de lozingsvergunning opgelegde voorwaarden wordt voldaan.

Ik heb u de parameters gegeven die worden gehanteerd bij de analyses. Als er een overtreding van de vergunning wordt vastgesteld wordt een proces-verbaal doorgestuurd naar het Parket van de Procureur des Konings van het betrokken gebied, in dit geval van Gent.

Op uw tweede vraag betreffende de scheikundige nijverheid kan ik antwoorden dat er sectoriële voorwaarden bestaan voor diverse subsectoren.

Indien noodzakelijk worden in de lozingsvergunningen supplementair bijzondere voorwaarden opgelegd door de Directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag te 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.